

[Axel Kristensen.]

handel også med andre lande. Med hvilken ret skaber man så mistillid til dette størvæk og siger, at det vil blive protektionistisk? Det vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Per Hækkerup om. Det ærede medlem siger, at Tyskland vil dominere. Men der findes ikke en eneste bestemmelse i denne traktat, der giver mulighed for, at en enkelt stat kan dominere. Vi kan dog også gå ud fra, at man i Belgien, Holland og Frankrig er nogenlunde fornuftig. Vi kan vel ikke regne med, at vi er meget, meget klogere end de. Det er nu 12 år siden, de tyske soldater gik ud af Holland, Belgien og Frankrig. Er der nogen, der tror, at disse stater ville gå ind i fællesskabet, hvis Tyskland alene skulle dominere? Der er ikke den mindste sandsynlighed for det, og erfaringerne fra Kul- og Stålnationen viser også, at dette ikke er tilfældet.

Derefter taler man om toldens højde og ser bort fra markedernes størrelse, som jeg sagde før. Hvis vi går ind i det nordiske marked — gud bevares, det er kedeligt, så stiger tolden, men dog ikke nær så meget som i det store marked. Det kommer an på, hvor stort et marked det gælder. Hvis vi går ind i det nordiske marked, er det 14 pct., der er indenfor; og resten, der ligger udenfor, bliver ramt af de høje toldsatser. Hvis vi går ind i det store marked, er det vel omtrent 30 pct., der er indenfor, og meget mindre udenfor. Sandsynligheden taler for, at det bliver, som da Beneluxaftalen blev lavet. Da skrankerne mellem Beneluxlandene faldt væk, steg samhandelen voldsomt. Toldgrænserne dér betyder ikke ret meget. USA er en faktor af samme størrelse; kun 2 pct. af nationalproduktet handles over grænserne.

Det er noget, der intet betyder. Alt dette ser man ganske bort fra. Man påstår uden videre, at vore eksportmuligheder til de oversøiske lande bliver mindre, hvis vi går ind i fællesmarkedet. Hvorfor det? Mig bekendt har Tyskland en storartet eksport — Tyskland, der altså lever inden for de toldgrænser, vi skal ind under, hvis vi melder os ind, og som bliver endnu mindre end de tyske; nemlig det matematiske gennemsnit af Tysklands, Hollands og nogle andre landes, der har lavere toldsatser. Hvorfor skulle vi ikke også kunne have det, hvis vi

fik et stort hjemmemarked, hvor vi fik grundlag for at bygge en rationel industri op? Man ser ganske bort fra, at vi har høj beskyttelse i Danmark; vi har for en lang række vigtige varer 80 pct.s beskyttelse. Det er told, som forslår noget. Der kan kun indføres livsvigtige varer, som alle mennesker i Danmark bruger, medens varer, som produceres i betydeligt omfang i Danmark, er beskyttet med 80 pct. Tæller det slet ikke med i sammenligningen? Man taler om disse ting på en helt urimelig og uforsvarlig måde.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Aage Fogh, hvordan han vil få etableret denne planmæssige ordning af Europas landbrugsproduktion og dets salg ved at gå ind i det nordiske marked. Der var stor kærlighed til den grønne plan, som England havde sørget for at få druknet. Det var livsvigtigt for det danske landbrug at få disse ting. Det var en meget dygtig vælgertale, det ærede medlem hr. Aage Fogh holdt, men det ærede medlem sagde sig selv imod, hver gang han kom til konklusionerne. Hvordan vil man ved at gå ind i det nordiske marked klare noget som helst landbrugsspørgsmål? Hvordan vil man få dette i orden? Hvordan vil man få det i orden på anden måde end den, fællesmarkedet tilbyder os, og hvorfor være så ængstelig for at gå ind i fællesmarkedet?

Det ærede medlem hr. Lannung sagde, at det selvfølgelig var bedre for landbruget, at vi gik ind i frihandelsområdet, end at vi gik ind i fællesmarkedet. Det er løse påstande. Kom med kendsgerninger, som vi kan bedømme, ikke disse løse påstande. Det er givet, at Danmark mister sin eksport til de seks lande, hvis vi står udenfor og frihandelsområdet ikke dannes, for de er selvforsynende, og der vil blive toldgrænser udenom på ca. 20 pct. Selvfølgelig mister vi dette marked fuldstændigt. Så gad jeg se, hvordan vi ville klare os. Deroverfor siger man, at hvis vi går ind i fællesmarkedet, mister vi England. Aldeles ikke. England skal i så tilfælde slutte overenskomst med de 150 millioner mennesker, som fællesmarkedet omfatter. England skal slutte aftale med nogle, der er stærkere end det selv, i modsætning til nu, hvor det skal slutte aftale med os, der er svagere.

Jeg vil gerne gøre den højtærede minister for udenrigsøkonomi opmærksom på, at jeg